SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) **vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.**
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 153. V Ljubljani, v torek 7. julija 1896. **Letnik XXIV.**

Sodrugi.

Nismo se varali. Ko smo videli v sredo, četrtek in petek tekati po mestu tiste dvomljive eksistence, katere vsakikrat ob volitvah kot liberalni agitatorčki prilezejo na dan, vedeli smo precej, da se namerava zopet jedenkrat popolnoma „uničiti klerikalizem“. Govoriti je imel na shodu, sklicanem od tukajšnjih socijalistov, konfuzni nemško-nacijonalni socijalni demokrat Engelbert Pernerstorfer. S svojim nemško-nacijonalnim socijalizmom, katerega so že za Lassallovega časa Marksisti za vselej pokopali, zavzema Pernerstorfer povse osamljeno, zato pa še nikakor ne vzvišeno stališče, pač pa se temu programu smeji vse, seveda dobrovoljno, kajti mož ni nevaren.

Socijalisti rabijo ga radi njegove poljudne zgovornosti, osoljene z dunajskim humorjem, kot potujočega agitatorja. Tako se je zgodilo, da so ga v petek prišli poslušat socijalisti, ker je socijalist, vsa nemško-nacijonalna garda, ker je nemški nacijonalec, naši liberalci pa, ker tudi on goji njihov šport — „uničevanje klerikalizma“. Raznovrstni „sodrugi“ torej!

Navzlic vsemu temu in dasi je bila liberalna agitacija intenzivna in je število poslušalcev množila tudi četa onih, kateri se ne brigajo niti za ta niti oni program, ali pa ga ne razumejo, temveč se le ravnajo po geslu:

„Giebt's wo a Hetz,
Dort bin ich stets“,

in dasi so se udeležile shoda liberalne korifeje, katerih vsaka šteje najmanj za deset navadnih smrtnikov, ni bila udeležba tako velikanska, kot bi to radi imeli liberalci in kot to trobi v svet njihovo glasilo.

Vsakemu, ki je bil na sumu, da je krščanski socijalist, zabranil se je, kakor smo že poročali, siloma vstop. „Narodov“ poročevalec imenuje v svojem poročilu o tej priliki krščansko-socijalne delavce ljudi, pred katerimi nehoté zapneš suknjo. Nečemo dostojno označiti tega napada ter prepuščamo sodbo o njem vsem poštenim ljudem brez razlike političnega prepričanja.

Tak je bil ta „ljudski“ shod. Vspeha ni imel in iz „Narodovega“ poročila se vidi, da je bila liberalna gospoda, ko je šla gledat, kako se bode zvijal prokleti ta klerikalizem na tezalnici in kako bode ječal, povse presenečena, kajti Engelbert Pernerstorfer se ji je vse premalo pečal s to točko. Seve, lepo bi bilo to, in zato so prišli. Da se poslužimo izvirnega sloga znanega našega romancierja: In vzdignil se je Ivan, voditelj „Slovenskega Naroda“ — seve papirnatega“ — ter nameril svoj korak proti Virantu. Tam so bili zbrani socijalisti in nemški nacijonalci, pa kaj za to, saj so nameravali uničiti tistega večera klerikalizem. Tu sem je torej korakal Ivan tistega večera. In prišlo je tudi nekaj klerikalcev, da bi na ljudskem shodu poslušali modrost in učenost Dunajčana Engelberta. Silno se je tedaj raztogotil Ivan. „Kaj počnemo z njimi?“ vprašalo se je. „Vèn z njimi,“ odgovoril je Ivan in po obrazu razširil se mu je žar milobe. In kipeče je vzdihnil: „Kako dobro je, da nisem tak kot oni klerikalci in papisti.“ In spregovorivši je zavihtel svojo smodko ter z ravnodušnostjo gledal, kako so odganjali tiste klerikalce in papiste. Z ravnodušnostjo in zadovoljstvom.

Na vrtu pa se je pilo vino in pivo, kovala politika in razpravljali so se čudni nazori. Ivan podpiral si je z roko čelo ter skušal premišljevati te nazore. Tu pa se mu je približal sodrug Kordelič, ki mu tako vrlo pomaga uničevati klerikalce. In ležela sta si na prsih. Ali je to greh, da se revna črviča v neskončni stvaritvi tako ljubita? Svitle lune, ki ju je obsipala s svojimi srebrnimi žarki, ni zakril oblak v sivo svoje krilo. Pač pa je nekje tam gori v razprostrtih vejah košatega kostanja pošiljal kos v hladni večer milobno svojo pesem. In nemški nacijonalci so ginjenega srca gledali veličastni ta prizor. In odhajaje mislil je Ivan temne misli: „Porodili smo se sredi malega naroda in slovanska kri se nam pretaka po žilah. Vživali smo nemško vzgojo; v nas živi zategadelj duh, okovan v nemške verige. Pa tudi to je včasih dobro.“

Toda pustimo šale. Resno jedro vsega socijalističnega shoda je resnica, da so naši liberalci oportunisti, kakor so to liberalci povsodi. Tudi v tem med našimi in drugimi ni razlike. Krčevito se sedaj v obrambo svojega početja poprijemljejo Pernerstorferjevega izreka, da se socijalisti ne dotikajo veroizpovedanj. In tako neumnega nimamo Pernerstorferja, da bi sam verjel to, kar je povedal in kar trdijo socijalisti le iz strankarsko-taktičnih ozirov. Vsega nepoznanja socijalnega vprašanja od strani liberalne gospode pa je treba, da se tako prepričano za Pernerstorferjem ponavlja ta izrek, kakor je to storil „Slovenski Narod“. Socijalizem, ki temelji na materijalističnem naziranju sveta in s tem naziranjem stoji in pade, je že po svojem bistvu sovražen vsaki pozitivni veri. To pa našim „Narodovcem“ ne bo nikdar jasno. Treba bo res, da v svoj pouk pišejo — po goriškega Gabrščeka. Nekaj so se naši „Narodovci“ že naučili od Andreja Gabrščeka, tudi oni že poudarjajo, kot je to storil glasoviti ta socijolog, da se za delavski stan mora nekaj storiti. Sedaj bo pa socijalno vprašanje kmalu rešeno!

Shod v Žirovnici.

Minolo nedeljo ob ½4. uri popoludne je imelo „Katol. slov. društvo za radovljiški okraj“ v prijazni Žirovnici občni zbor, katerega se je vdeležilo do 400 vrlih Gorenjcev iz domače brezniške in sosednih župnij. Na kolodvoru je došle goste pozdravil župan g. Mulej; Svetinova gostilna je bila tem povodom lepo okrašena zelenjem in zastavami.

LISTEK.

Izlet v Pompeje in na Vezuv.

(Spisal Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

Med visokim zidovjem so rimske matrone vodile hišni red; rimske gospe in gospice niso na širokih oknih prodajale zijal, ampak skrivale so se v samoto domačega življenja.

Marsikaj bi se imeli v tem oziru učiti od starih, dandanes, ko se tako rado domače življenje razobeša na javnem časnikarskem trgu, ko celo država s predrzno roko sega v najskrivnejše predale družin, ko širokoustni „prijatelji ljudstva“ ometavajo z blatom največje svetinje družinskega reda.

Oglejmo si nekoliko rimski dom! Skozi nizka vrata stopimo v vežo, „vestibulum“; to je priprost, kratek hodnik, večkrat okrašen s slikarijami in mozajiki.

Iz vestibula stopimo v štirioglato dvorišče „atrium“, ki je popločeno z gladkim kamenom, večkrat z marmorjem. Sred dvorišča je kapnica ali cisterna (impluvium), kamor se je stekala deževnica; zraven kapnice je navadno kamenita miza več ali manj umetno izdelana.

Okoli atrija so spalnice, na desno (od vhoda) za ženske, na levo za možke. Večinoma so prav majhne, podobne meniškim celicam. Kjer je stala postelja, je zid nekoliko vdolben, da je postelja zavzemala manj prostora. Oken ni nikjer, ker po dnevu ni nikdo tukaj prebival, zrak pa je prihajal skozi vrata.

Na koncu atrija, vhodu nasproti, je salon za sprejemanje gostov (tablinum), kjer je gospodar imel svoj urad, sprejemal klijente i. t. d. Ob straneh tablina sta ozka hodnika, koder je družina hodila iz dvorišča v notranje prostore. Večkrat so še ob strani tablina posebne sobe za knjižnico in shrambo domačih dragocenostij.

Na drugi strani tablina je zopet pravokotni prostor. Tukaj je bil navadno domači vrt z različnim cvetjem, z majhnimi vodoskoki in kipovi. Na okoli je stebrovje nosilo streho in zapiralo pot pekočim solnčnim žarkom. V teh hodnikih se je v prijetni senci razvijalo pravo domače življenje. V izbah so se v obče malo mudili, zatorej tudi niso potrebovali oken.

Z desne strani so sobe za gospe in otroke, z leve pa obednica s kuhinjo. Pri večjih zgradbah sta dve obednici, jedna za zimo, druga za leto. Na četrti strani, tablinu nasproti, so pri večjih hišah zopet sobe, sicer pa gol zid zakriva hišo proti ulici ali pa proti sosedu.

Hiše so imele tudi po jedno ali dvojno nadstropje, toda ker so gornji deli moléli iz zemlje, so se v dolgih stoletjih razrušili ali pa so jih ljudje raznesli.

Zastonj iščemo v Pompejih gospodarskih poslopij. Le jeden jedini konjski hlev so našli, kjer so bile konjske okostnice, in ta je že blizu mestnega obzidja. Misli se, da so gospodarska poslopja bila zunaj mesta. Pompejsko mesto je bilo pred vsem za zabavo in veselo življenje, finim nosovom rimske aristokracije bi bil zopern vonj konjskih in volovskih hlevov.

Ulice so precej pravilne, toda silno ozke, k večjemu imajo 8 metrov širine, nekatere pa le 4.

Že omenjeni starinoslovec Fiorelli je prav umno razdelil celo mesto v devet okrajev (regiones). Vsak okraj ima zopet več „otokov“ (insulae), to so skupine hiš med štirimi ulicami. Vsaka hiša ima zopet svojo številko; pri nekaterih se je dalo tudi določiti ime lastnikovo. Nekatere ulice so dobile svoje staro ime, sicer pa se skupno imenujejo tiste, ki gredó od izhoda proti zahodu, „decumani“, in tiste, ki tekó od severa proti jugu, „cardines“. Tako se lahko na-

Po primernem nagovoru g. predsednika Vurnika je društveni tajnik č. g. župnik in deželni poslanec Ažman poročal o delovanju društva v minulem letu. Javna shoda sta bila dva: volilski shod 27. okt. na Bledu in današnji občni zbor. Udov šteje društvo 544, ki so ob jednem naročniki društvenega glasila „Domoljub“. Želeti je, da se število društvenikov pomnoži in s tem tudi naročniki „Domoljuba“. Društvo je imelo dohodkov 177 gl. 50 kr., troškov 113 gl. 94 kr.; ostane torej gotovine 63 gl. 56 kr.

Na predlog č. g. Potočnika je bil z vsklikom izvoljen soglasno prejšnji odbor, na mesto vč. g. Razborška pa kot nov član odbora blag. g. Josip Pogačnik iz Podnarta.

Nato poroča poslanec g. Ažman v jako poljudnem govoru o delovanju dež. zbora. Zaradi pomanjkanja prostora povzamemo zanimivemu govoru nastopno: Najprvo govornik pojasni razmerje strank v deželnem zboru. Dasi je narodno-konservativna stranka najštevilnejša, vendar je v manjšini nasproti zvezi veleposestnikov z narodno-nasprotno stranko. Hočemo videti, kaj bodo „Narodovci“ dosegli v tej koaliciji za slovenski narod in njega pravice! Bojimo se, da ta „civilni zakon“ ne bode rodil dobrega sadu in da polagoma zgubimo one narodne postojanke, katere so si naši prvoboritelji prejšnja leta s trudom priborili. To se je že videlo pri izvolitvi novega zastopnika dež. odbora v dež. šol. svetu. Potem govornik našteva potrebo dobrih šol, cest, železnic, dobrodelnih zavodov in raznih sredstev, s katerimi se more pospeševati blagostanje dežele v obče in delavskih stanov posebe. To pa stane denarja, in od umnega, varčnega gospodarstva so odvisne deželne priklade. Nadalje pojasni, zakaj so se zvišale deželne priklade in naklada na žganje. Kmečki zastopniki so pač glasovali za zvišanje naklade na žganje, toda odločno so se upirali zvišanju priklad na direktne davke, pa ostali so v manjšini nasproti zastopnikom mest in veleposestva. Kot gorenjski poslanec, pravi govornik, sem govoril za pašniške pravice in planine na Gorenjskem, toda s tem govorom dregnil v sršenevo gnezdo.

Gotovo pa je, in to je tudi poljedelski minister priznal, da treba gozdni zakon primerno premeniti, kajti naš živinorejec brez planin ne more obstati. Poljedelski minister je tudi pripravljen proti primerni ceni nekaj sveta in pašniških pravic odprodati, da bodo kmetje gospodarji na svojih planinah. V tem oziru bomo sestavili prošnjo do vis. vlade. Na to navaja razne prošnje iz volilnega okraja, ki so bile že ali bodo uslišane.

Dalje moram naravnost naglašati, pravi govornik, da sem glasoval za bohinjsko železnico in ne za loško, kakor so raztresli to neresnico nekateri nasprotniki; glasoval sem za predlog barona Schwegla in tako kot tukajšnji poslanec storil svojo dolžnost, ker je predlagatelj sam prav dobro zagovarjal železnico skozi Bohinj. V tem smislu, konča govornik, hočem delati tudi v prihodnje. Ko pa bi ne bili zadovoljni z menoj, prosim, povejte, in prav rad odložim to težko breme. (Živahno odobravanje.)

Kot drugi govornik je č. gosp. A. Žlogar z velikim naudušenjem, krasno in prepričevalno besedo govoril o potrebi in koristi družbe sv. Cirila in Metoda. Slišali smo gospoda govoriti na vseh dosedanjih skupščinah te za Slovence velevažne družbe, a reči smemo, da še nikdar s tolikim ognjem in tako žarkim izrazom, ko je naglašal ljubezen do materinega jezika in razne poskuse narodnih nasprotnikov, da bi z nemškim poukom v šoli slovensko deco odtujili svojim roditeljem in domovini. Tudi priprostim poslušalcem so govornikove besede segale v srce in mnogim solze privabile v oči. Vspeh se je takoj po shodu pokazal, kajti zborovalci so zložili lepo svoto v korist družbi.

Kot zadnji govornik govori gospod dr. Ignacij Žitnik o volilni reformi, pojasni ob kratkem dosedanjo in prihodnjo volilno pravico, razne obravnave o volilni reformi ter pravi, da je volilna reforma le poskus z občno volilno pravico. Jedino dobro v reformi je to, da se bode število volilcev pomnožilo za 3,600.000; sicer pa dobi navzlic trudu slovenskih poslancev kranjska dežela le jeden nov mandat, za katerega se bodo pulile razne stranke. V zakonu pa ostanejo vse stare krivice iz Schmerlingovih časov, in te se, da ostanejo gledé števila prikrajšani Slovani in delavski stanovi. Višji stanovi ničesa ne zgubé, nižji ničesa ne pridobé z volilno reformo, to je občna sodba. A neko upanje smemo imeti, da z novimi poslanci dobi zbornica drugo podobo. Ne le iz nove, pete kurije, temveč tudi v kurijah mest in kmečkih občin bode volilno gibanje vrglo odločnejše življe na suho.

Večina prebivalstva ni zadovoljna, revščina mej delavskimi stanovi je vedno občutljivejša, posebno pa mej kmečkim prebivalstvom. Ljudstvo itak preje vidi senčno, nego solnčno stran. Zato bodo v vseh strankah izven Poljakov in veleposestnikov v volilnem boju prišli na površje odličnejši možje, kar pa volilcem in državi ne bode na škodo. Grobna tišina ne znači srečne države in zadovoljnosti državljanov, temveč živahna udeležba vseh slojev v javnem življenji. Ljudski blagor je ob jednem državni blagor.

Vis. vlada ima pravico, da na vse strani pokaže svojo oblast, a poslanci vsled tega niso dolžni, da rečejo „amen“ k vsemu, kar vlada zahteva. Sedanji državni zbor se je preživel, vlada stori kar hoče, ker zbornica ničesa noče. V tem oziru se utegne obrniti na bolje, toda posebnih upov ne smemo gojiti, dokler velja sedanje zastopstvo interesov. Volilci naj gledajo, da volijo take poslance, ki bodo neustrašeno zagovarjali njihove koristi, ne pa imeli razne izgovore in ozire. (Živahno odobravanje.)

Konečno se predsednik zahvali za obilno udeležbo ter konča s trikratnim „živio“ na sv. Očeta in presvetlega vladarja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. julija.

Zaupni shod nemških naprednjakov na Nižje-Avstrijskem. Minulo soboto se je vršil po poročilu dunajskih liberalnih listov mnogoštevilno obiskani shod zaupnikov nižje-avstrijske nemško-napredne stranke. Shodu je predsedoval znani liberalni župan Dunajskega Novega Mesta Haberl, ulogo poročevalca pa je igral državni poslanec Marchet. Govornik je rekel mej drugim, da niso samo volilci, marveč tudi poslanci sami nezadovoljni z dosedanjim vspehom na političnem polju in se je pokazala splošna potreba, da se znova zbero pod zastavo vsi, ki so neomahljivi sobojevniki za nemštvo, napredek in slobodo. „Dve nalogi nas čakata“, pravi govornik, „boj zoper reakcijo, ki se prikazuje na vseh straneh in pod najrazličnejimi oblikami, in boj za nemštvo v Avstriji“. Kolovodja nemških liberalcev je nato omenjal raznih dogodkov v državnem zboru, zadnjih dunajskih volitev ter s posebnim veseljem zabavljal na dunajske protisemite, rekoč, da nemški liberalci ne morejo hoditi z antisemiti in klerikalci, ker se nikdar niso borili za pravice naroda (!). Konečno je povdarjal potrebo ustanovitve nove stranke pod nemško naprednim praporom. Za njim pride na vrsto gozdni svetnik Hampel, ki je pojasnil posamne točke novega programa. Načrt ne podaja ničesar novega, glavna stvar je boj zoper antisemite, ki so glavna ovira delovanju nemško-liberalnih matadorjev. Zelo značilno za stvaritelje tega programa je mnenje dunajske židinje „N. Fr. Presse“, ki pravi, da je načrt preveč obsežen, suhoparen in je v njem zaman iskati sledi ljudskega duha. Po mnenju imenovanega lista se morejo kmečki volilci s kratkim, lahko umljivim načrtom ogreti za liberalne nazore in le tedaj je upati, da postanejo zvesti somišljeniki popravljenih načel. — To je morda znano tudi Marchetu in njegovim zvestim oprodam, toda bojé se, da bi se ljudstvo z mržnjo ne odvrnilo od židovsko liberalnih prorokov ter jim za vselej pokazalo hrbet, ako jim pokažejo v pravi luči svoja napredno-liberalna načela. Ako toraj ta načrt ni ugoden za srca kmečkih volilcev nižjeavstrijskih, bo še mnogo neugodneji jasen in priprost program. Ta tla so zanje izgubljena.

Volitve v belgijsko poslansko zbornico, ki so se vršile minulo nedeljo, so izpale splošno tako, kakor smo pričakovali. Popolen izid volitev danes še ni znan, ker so v mnogih krajih potrebne ožje volitve, ki se vršé prihodnjo nedeljo, vendar je pa dosedaj znani vspeh tak, da se razmerje v poslanski zbornici napram sedanjemu nič ne izpremeni. V Bruselju, glavnem mestu Belgije, so dobili katoličani 88.016, socijalisti 71.017 in liberalci 40.416 glasov, v Antverpenu, Löwen, Ostende, Dinant in Marche so pa zmagali katoličani z večino nad 14.000 glasov. V glavnem mestu je potrebno 18 ožjih volitev, po posamnih kmečkih okrajih, koder niso popolno zmagali katoliški volilci, po jedno ali dve in sicer skoro povsod mej katoliškimi in socijalističnimi kandidati. Pri teh volitvah se je pa zopet jasno pokazalo, da je liberalna stranka, kakor pri nas v Avstriji, izgubila svojo trdno podlago in se oprijema vsake bilke, da bi rešila nekdaj mogočno slavo. Skoro povsodi se je oklenila liberalna klika socijalno-demokratične stranke ter bode pri ožjih volitvah z njo skupno volila socijalistične kandidate. Po dosedanjih vspehih pa tudi obe kliki skupno ne moreta imeti mnogo upanja in ni nemogoče, da dobi katoliška stranka po teh volitvah še večjo večino v zbornici, kakor jo je imela do sedaj. Krščansko

---

tančno določi, kje stoji kako poslopje, n. pr. hiša Orfejeva: regio VI., insula XIV., cardo, št. 2.

Po stenah vidimo večkrat nekake rdeče napise; to so oznanila in zlasti volilni oklici, v katerih se priporočajo kandidatje za različne časti in službe.

Pač res, nič ni novega pod solncem, samo da danes mažejo papir na stene, praktičen Rimljan pa je kar na zid zapisal svoj volilni program.

(Dalje sledi.)

Iz Wörishofen-a,

dne 28. jun.

(Dalje.)

Na sprehodih srečuješ raznovrstne ljudi, ki so prišli h Kneippu iskat pomoči. Nekateri so videti popolnem zdravi, prišli so le vtrjevat se; srečuješ pa tudi siromake, ki so usmiljenja vredni; slepi, božjastni, pohabljeni na rokah ali nogah. Nekateri imajo zakrit obraz ali povezo čez nos, rak jim razjeda obličje. Drugi ne morejo sami hoditi, pelje jih kdo ali vozi na premičnem stolu.

Vsakovrstna bolezen ima tu žalostne zastopnike. Nekateri popolnem ozdravijo, drugi se vrnejo na svoj dom taki, kakor so prišli. Morda nimajo denarja, da bi dalj časa, več mesecev ali saj tednov tukaj ostali, ali pa je ozdravljenje sploh nemogoče. Vsak pa se tu nauči od mons. Kneippa redno, zmerno in naravski živeti.

Zlasti je vesel marsikateri debeluh, ki se je napotil v Wörishofen, da bi tukaj pustil porcijo svoje masti. Stopi na tehtnico, ko pride in odide. Kako se mu razveseli srce, ko mu pove tehtnica, da je shujšal v par tednih za precej kilogramov. Dekan z Moravskega je tožil, da je doma komaj že dihal, — v 4 tednih mu je voda 8 kg. sprala z života, ves olajšan je zapustil zdravišče. Torej debeluhi, ki vas mast zaliva, v Wörishofen ali pa v Kamnik pod curek mrzle vode! Toda „notabene“ ves čas zdržati se vina in pive ali k večjemu jedno čašo na dan! Poleg kopanja treba debeluhom: malo jesti, malo spati, pa dosti hoditi. To korenito pomaga, — uči Kneipp. Danes je nedelja. Prelat Kneipp ima pridigo ob 8. uri. Čuditi se je vrlemu možu, kako redno in vestno opravlja svojo duhovniško službo vzlic trudapolnemu delu, ki mu je prizadeva zdravništvo. Pa še vabijo ga na vse kraje, da govori o svoji metodi ali pri kaki cerkveni slavnosti. Jutri bo šel v Augsburg kot slavnostni govornik pri nekem jubileju. Raztrgati hočejo starčka, ki bi vsem rad vstregel.

Po pridigi je danes gosp. prelat tole oznanil: „Včeraj je prišel k meni gosp. župan s prošnjo, da bi dovolil, danes seno domov voziti. Ker vidim potrebo tega dela zaradi nagajivosti vremena, dajem s tem splošno dovoljenje za svojo faro. Zato popoldne ne bo kršč. nauka, ampak le rožni venec“. — Blagor občini, ki ima tako vrlega krščanskega župana in tako skrbnega župnika! Blagor kraju, kjer ta dva načelnika v lepi vzajemnosti delujeta za mir in red in za prospeh občnega blagostanja ter jeden druzega podpirata, kolikor mogoče, vsak po svoje. Povsod ni tako. Župan noče na roko iti duhovniku, morda se mu še dobro zdi, ako onemu hudobneži nagajajo in podirajo njegove blage namene. Kolikrat se vidi, da ljudje hlapčevsko delo opravljajo ob nedeljah in praznikih. Je li res sila in potreba? So li vprašali župnika? — Samo jedenkrat me je prišel kmetič prosit dovoljenja za seneno vožnjo, kar se je z ozirom na potrebo brez pomisleka uslišalo. Nasproti pa ni bil uslišan možiček, ki je prosil, da bi smeli v petek jesti klobase in ocvirke, ker so tisti dan klali. Gotovo je dan potem družina še z večjo slastjo uživala dobrote svinjskega telesa. (Dalje sledi.)

ljudstvo vstaja tudi v Belgiji in noče verjeti socijalističnim frazam in obljubam, katerih ne morejo izpolniti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. julija.

(Pernerstorfer, „Narod“ pa „Slovenec“.) Polena že leté. — Kolikor bolj se „Narodu“ stopi na rep, bolj zmerja. Somišljeniki „Slovenčevi“ so mu kakor vedno, tako tudi včeraj najčrnejše duše, nepoštenjaki, moralno propali, vzor najzanikernejših čifutskih revolver žurnalistov — vse kar g. Malovrh ni. Veseli se, da so jedenkrat mogli soc. dem. s pomočjo „Narodovcev“ v Ljubljani dve uri klepetati. „De gustibus . . .“ Poročali smo o shodu brez pretiravanja, na podlagi istinitosti. Ni pa res, da ste „šli poslušat znanega politika in govornika, prav tako, kakor bi šli poslušat kakega dobrega klerikalnega govornika“. Agitovali ste zanj proti „klerikalcem“, kar priča notica dne 30. junija, vsaj se tam mej vrsticami čita toliko pomembnega. In na shodu ste skupno s tujci gonili domačine z zborovališča. — Tisti „Narod“, ki je v soboto tako bombastično naznanil, da so delavci v Ljubljani faktor, s katerim se mora računati in za katere se mora od slovenske strani razviti požrtvovalno delovanje, naziva včeraj slovensko krščansko delavstvo, „razne dvomljive eksistence in babnice, ki po dnevi malto nosijo.“ Separatični advokati pri „Slov. Narodu“ imajo prosto polje psovati naše delavce, pri tem čast in poštenje poslednjih prav nič ne trpi. „Prave eksistence“ so „Narodu“ le mej soc. dem.: Kordelič, Železnikar — za te nima nikdar žale besede, ker jih more izigravati proti „klerikalni“ stranki. Izigravanje Nemcev, soc. dem. itd. proti „klerikalcem“ je vse delo resne „národne“ stranke, bodočnost ji je temna, nepristopna. Resolucije zaupnih mož so vrgli v koš, „narodna stranka“ je sedaj dr. Tavčar in ne motimo se, če pravimo, da se po strani gleda vsakega, ki se jih hoče dosledno držati in kateremu ni vsak duhovnik „ničvreden f . .“. „Narodna stranka“ ni tisto, kar se je tako „idealno“ poudarjalo na shodu zaupnih mož — „splošna narodna stranka“ je postala suhoparno nadaljevanje napredne strančice z istimi despoti. To smo hoteli povedati, da se bolje razume simpatizovanje narodne stranke z različnimi neslovenskimi strankami. Včeraj piše „Narod“: „Da so sedeli (cenjeni vodniki) z nacijonalci (namreč s tistimi elementi, ki se sosebno sedaj pred prihodom Badenijevim krčevito trudijo, skaziti slovensko narodno lice Ljubljane) ni sramota, pač pa bi bilo manj častno, ko bi s klerikalci sedeli pri isti mizi . . . Z brezna v brezno!“ Naj sedanji „Narod“ še tako taji, da mu ni nič mari socijalna demokracija, zakaj pa vsako priliko porabi, da more udariti po krščanskih delavcih, zakaj svoja poročila sestavlja v prilog jedino socijalnim demokratom. Spominjamo se podlega poročila o shodu sodruginje Noetscher, spominjamo se karakterističnega pojava, da se je nedavno hotelo radi socijalnih demokratov snesti kruh slovenskemu profesorju! Ali hočemo pisati še več? Kdor ni slep, naj vidi!

(Odlikovanje.) Cesar je dovolil, da sme državni poslanec vodja Povše nositi častni križec „pro ecclesia et pontifice“, katerega je dobil l. 1889 ob papeževi škofovski petdesetletnici. Na mnoga leta! — Jednaka čast je bila namenjena tudi kanoniku Klun-u, ako bi ga mej tem Bog ne bil odpoklical k Sebi v večnost.

(Sklep šolskega leta.) Danes je šolsko leto sklenila tukajšnja višja gimnazija. Tem povodom je bila v stolnici ob 8. uri slovesna sv. maša z zahvalno pesmijo, katero je opravil preč. g. prof. knez.-šk. svetnik Tomo Zupan. Danes popoludne se pričnо ustni zrelostni izpiti.

(Zrelostni izpiti na tukajšni višji realki) so se vršili dne 3., 4. in 6. t. m. pod predsedstvom dež. šolskega nadzornika Šumana. Izmej 18 učencev VII. razreda je delalo preskušnje 14 dijakov in 1 eksternist. Preskušnjo so prestali štirje maturantje z odliko, osem s prvim redom, dva jo morata ponavljati in jeden se ji je odtegnil.

(Novo kočo v Vratih) otvori Slov. plan. društvo pojutrišnjem v četrtek dne 9. t. m. Najprimernejše je oditi iz Ljubljane že jutri popoldne ob štirih ter prenočiti v Mojstrani; kedor pa ne utegne, naj se odpelje z opolnočnim vlakom ob 12·5, kateri dospe v Dovje ob 2·35. Izletniki se zbero zjutraj ob petih pred Šmerčevo gostilno v Mojstrani ter se odpravijo skupaj po dolini Vrata mimo Peričnika in ob Bistrici do nove koče. Koča se slovesno otvori ob devetih, potem pa bode razgledovanje in zabava s petjem in godbo. Za jed in pijačo je poskrbljeno. Povratek z Dovjega ob 6·27 zvečer. Od nove koče je prediven razgled na celo vrsto gorskih velikanov. Kedor le utegne, naj se udeleži lepe slavnosti, ki se bo vršila pod našega Triglava vrhovi konec veleromantične doline Vrat. Na vesel sestanek.

(Predavanje v „Rudolfinumu“.) Kakor se nam poroča, bode predaval g. muzejalni kustos Müllner v četrtek, dne 9. t. m. ob 6. uri zvečer v bralni dvorani v muzeju o zadnjih ljubljanskih izkopinah.

(Iz Idrije) 5. julija. „Habemus papam!“— Živio novi župan! gromelo je v soboto po noči iz dobro namočenih grl do zgodnjega jutra. Dobili smo namreč župana, ki je zlasti mlajšim po volji. Izvoljen je bil v soboto popoldne, ali bolje, žreb je odločil. Boj je bil med dosedanjim županom Fr. Didičem in 26 letnim Dragotinom Lapajnetom. Stari župan je županoval do zadnjega časa vsem prav. Imel je precej izkušnje in bi bil tudi lahko še dalje opravljal to službo. Da bi Drag. Lapajne vkljub svoji mladosti ne imel izkušenj, ne moremo trditi! Malokdo je že toliko poskusil! Študentovske težnje je izpoznaval na gimnaziji, poguma si je pridobil pri vojakih (da je pogumen, pokazal je ob krščanskih shodih), učil se je zdravilstva, a opustil, ker so prehude te študije, želel je postati dober pravoslovec, pa na poti je opešal. Tudi žalostno stanje uradnikov mu ni neznano, ker se je nekaj časa vadil za carinskega uradnika, pa mu ni bilo dolgo všeč; delavski stan pozna — vsaj tako sam misli — zato ker je rojen v delavskem mestu; kako huda pa se godí srednjemu stanu, izkuša sam dostikrat, odkar kupčuje s čipkami. — Pač dovolj izkušenj in znanja za mestnega župana, akoprav ne omenjamo, da je tudi jako dober gledališki diletant in precej spreten kolesar. — V politiki še ni mnogo očitno nastopal, upamo pa lahko, da se tudi v tem izbistri vsaj za dobrega govornika; zakaj glasu nima slabega, kakor je pokazal ob zadnji deželnozborski volitvi in na krščansko-socijalnem shodu, obakrat stoječ na mizi! Kaj čuda bi bilo, da bi se ne obrnile vseh očij nanj. Ob deželnozborski volitvi se je priljubil naprednjakom, na krščanskosocijalnem shodu pa se prikupil socijalnim demokratom! — Še čudno, da je prišel le po žrebu do županskega stola. Trikrat so ponavljali volitev — zaman. Prvikrat sta dobila Didič in Lapajne po devet glasov, Nagode dva. Pri ožji volitvi sta se Nagodetova pristaša razdelila, jeden je pristopil k Didiču, drugi je glasoval za Lapajneta, tudi pri tretji volitvi sta jih imela vsak po deset. Čudno se je vedla gozdna uprava, ki ima virilen glas; gozdnega oskrbnika k volitvi ni bilo, čakal pa je pred hišo izida. Najpreje se ni vdeležil volitve, ker se je prejšni župan Didič večkrat gozdarskim dobro po robu postavil v prid ljudstva. Tako je želel, da bi se „grablje“ odpravile iz mesta, ker je tolikrat povodenj. Hudo se je tudi pregrešil, ker je prosil, naj bi bila vendar gozdna uprava malo bolj usmiljena, ko se gre za listje. Zameril se je tudi, ker je na vsak način hotel odkriti, zakaj pogine v zadnjem času toliko psov in mačkov zastrupljenih. Sedaj se je maščeval gospod oskrbnik, Bog vé, ali si bosta z novim županom bolj na roko. Upa gotovo, ker je vsa gozdna uprava ob volitvi v prvi razred glasovala za kandidate priporočene po Lapajnetu. — Novi župan je v zahvalo podal slednjemu odborniku roko, besedice ni spregovoril, tudi programa še ni razvil. Po volitvi se do večera ni zgodilo nič posebnega, le prva samorudeča zastava v Idriji je ta dan zavihrala. Razobesili so jo v znamenje zmage socijalni demokrati; novi župan mora že biti njih pristaš, od katerega pričakujejo delavci pomoči! — In pomagal je že prvi dan. Izpilo se je lepo število sodčkov piva, zato tudi niso ponehali do jutra klici: „Živio novi župan!“ — Ob strani mu stoje štirje svetovalci. Prvi je zasebnik Franc Nagode, ki je spravil s svojim in svoje soproge glasom Lapajneta v občinski odbor. Dobil je svoje „zmote“ poplačane. Naprednjaki niso tako nehvaležni, kakor konservativci. Bog ve, ali bi se bil uspel na to častno mesto, ako bi bili v drugem razredu zmagali konservativci. Drugi in tretji svetovalec sta trgovca: Peter Vidmar in Josip Šepetavec, vneta „Narodovca“. Četrti svetovalec je Franc Vončina, goreč socijaldemokrat. Mož je bil celo pred kratkim na nekem socijalnodemokratičnem shodu v nemškem Ljubnu. Prosil je odpusta, da poroma na božjo pot. Leto bo, ko je šlo nekaj delavcev na krščanski socijalni shod v Ljubljano. Tedaj je „Narod“ takoj razbobnal, da so prosili odpusta za na božjo pot. Možje so takrat tudi šli celo na dve božje poti, morebiti v kratkem iz „Naroda“ zvemo, jeli Vončina bil na jedni. To je sedanje načelništvo občinskega odbora v prihodnjih treh letih. — Združeni so naprednjaki in socijalni demokratje. Narodna stranka se bode morda ponašala, da je zmagala, kakor je bil že zadnjič neki tak brzojav v „Narodu“. A mi pravimo, da so zmagali edino le socijalni demokratje — njih zastavo smo videli. Narodna trobojnica je ob zadnjih deželno- in državnozborskih volitvah še vihrala, sedaj se je morala umakniti mednarodni enobojnici! Kaj res ni več narodne slovenske „Jednakopravnosti“ v Idriji?!

(Živinski sejm.) Na včerajšni živinski sejm so prignali 1075 konj in volov, 465 krav in 149 telet. Kupčija s konji in kravami je bila srednja; z volmi zelo dobra, ker je prišlo veliko ptujih kupcev.

(Zanimiva naravna prikazen) je bila opazovati dne 26. m. m. v Hinjah v Suhi Krajini. Ozračje je bilo ta dan popolno mirno. Ob $^{3}/_{4}$11. uro se je pokazal v ozračju vijaku podoben oblaček, ki se je čez nekoliko časa zvezal z večjim oblakom, kateri je plaval od zahoda proti vzhodu. Kmalu na to se je dvigal kvišku drug tak oblačen steber v vzhodni meri, in to se je ponavljalo dalje časa. Vsa prikazen je imela podobo iz tovarniških dimnikov se vzdigajočih dimnih oblakov in se je opazovala do Šempetra, koder je prejenjala. Na vsem njenem potu od Hinj do Šempetra se ne nahaja nikaka hiša, niti ni bilo takrat kakega človeka ali živine. Nasprotno so bili pa vsi hrasti, katerih je na imenovani progi mnogo, deloma preklani, deloma s korenino izrovani; ležala so debela debla vse križem. Meter debeli hrast se je nahajal 3 metre od prvotnega prostora, njegov spodnji del pa je tičal mirno na svojem mestu. Sem ter tje pa stojé popolno nepoškodovana drevesa. Ker se nahaja ta kraj na samoti, se ni pripetilo nikomur nič žalega, le jedno ženico je „lintvern“, kakor prebivalci imenujejo to prikazen, vrgel v neko grmovje, a ji ni storil nič žalega.

(Efektno tombolo) je dovolilo c. kr. ministerstvo gasilnemu društvu na Bledu.

* * *

(„Bauernbund“ Podkloštrom.) S Koroškega, 3. julija: Kar sem vam zadnjič poročal, da se bodo pri prihodnjih deželnozborskih volitvah združile vse nam nasprotne stranke pod jednim klobukom in složno stopale v vojsko zoper nas, — pojavilo se je minulo nedeljo tudi na „bauernbundarskem“ shodu Podkloštrom. Tam se je zbral pri občnem zboru in potem pri javnem shodu ves nam nasprotni „štab“, da pojavlja vse svoje staro nasprotstvo proti vsemu, kar se zove katoliško in slovensko in kar je trpečemu ljudstvu res v korist. Svojo modrost, ki je nekako iste vrednosti, kakor znana modrost nam nasprotnih listov, sta prodajala na shodu zlasti državna ter deželna poslanca Ghon in dr. Abuja, prvi rodom Nemec, a strasten nasprotnik Slovencev, drugi rodom Slovenec od Zile, ki pa, kar se tiče sovraštva do Slovencev, premaga vsakega Nemca. V deželnem zboru in drugod igra res žalostno vlogo kot „Paradeslovene“. Svoje „slovensko“ srce najde namreč vselej tedaj, ko hoče kot „rojen Slovenec“ s tem večjim patozom pobijati kako — slovensko težnjo! Govornika sta razpravljala razna vprašanja, ki so bila v zadnjem času na dnevnem redu v državnem ali deželnem zboru. Poročala sta seveda vsak „po svojem“, to je „barvala“ sta na vso moč. Kajpak nista pozabila „klerikalcev“ in „bindišarjev“ ter udrihala po njih, da se je nju privržencem samega veselja kar tresle srce. Prišlo je pa na shod tudi precejšnje število slovenskih rodoljubov. V njih

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurznem listu zaznamovanih menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien, I. Bezirk, Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

imenu je odgovarjal č. g. vikar V. Podgorc v obsirnejšem govoru nasprotnikom, pobijal njihovo besedičenje in zavrnil početje liberaluhov. Nekaj časa so ga poslušali nasprotniki mirno, to se pravi, navzočim kmetom, ki drugače ravno ne pripadajo naši stranki, se je dopadla jasna, določna beseda iz ust našega odličnega govornika, ker spoznali so, da mu bije res srce za trpeče ljudstvo, in da stranka, ki pošilja na politično bojišče take može, hoče tudi res pomagati kmetskemu stanu iz sedanjega žalostnega položaja, v katerega ga je spravil liberalizem. Ne tako navzoča „inteligenca". In le-te je bilo precej od raznih stranij: notarjev, advokatov, uradnikov, pisačev in „napredniх" večjih gospodarjev, okuženih po liberalizmu. Tem odkritosrčna in resnična beseda nikakor ni ugajala, začeli so šum in ropot, ki je postal čim dalje tem večji. Orožje je bilo znano in že zastarelo pri teh ljudeh: razžaljive osebne psovke, nekatere prazne fraze itd. Vse to je bilo — za dokaze in za odgovor! Zbog tega se je shod zaključil, predno je našel „naravni konec". Pri nasprotni „inteligenci" delovala je sama „strast", ker ti ljudje, kakor drugod tudi pri nas, niso pristopni mirni, stvarni in resnični besedi, ker hočejo povsod in vselej odločevati le z lažjo, strastjo, in kjer to ne zadostuje, tudi s pestjo ali kamenjem! Dobro opaža zato „K. Ztg.", kaj bo, če bo nasprotna „inteligenca" s takimi sredstvi „vodila" svoje ljudi pri prihodnjih volitvah. Res je tako, a mi za take pojave odklanjamo vso odgovornost! Kratko poročilo zadostuj. Kaže, kako ljuto od nasprotne, odločno a vseskozi s poštenim orožjem se od naše strani bije boj za — obstanek! — Tako se pri nas vršijo shodi, na katerih odločuje liberalno-nacijonalna „inteligenca". Kdor hoče primerjati, kako je v tem oziru drugod, — slobodno mu! —rn—

Društva.

(Akademično tehnično društvo „Triglav" v Gradcu) javlja, da je društveno upraviteljstvo letošnih počitnic prevzel gosp. stud. iur. Slavko Krmavnar.

(Hranilnica in posojilnica v Gorjah) je prevedla v 14 mesecih svojega obstanka 102.800 gld. in je obresti od posojil na posestva znižala od $5^1/_2$ na 5 odst.

(Posojilnica na Slapu pri Vipavi) imela je v prvi polovici tekočega leta 111.950 kron prometa. S tem lepim napredkom dokazala je ta posojilnica, da ima krepko podlago in trdno voljo pomagati kmetskemu ljudstvu v Vipavskej dolini. Iz lepega napredka te posojilnice pa razvidimo, da posojilnice tudi v manjih krajih lehko dobro napredujejo, kajti vas Slap ni po zadnjem ljudskem štetji niti 500 prebivalcev štela.

Telegrami.

Dunaj, 7. julija. Na otoku Cipru je bil močan potres. Ljudstvo v Larmoki in Limassolu je v največjem strahu ter prebiva kolikor mogoče v šotorih.

Atene, 7. julija. Zagotavlja se, da je 9 kretskih zastopnikov preteklo soboto prišlo v Kaniboi. Vodja Hajünichalis izvoljen bode skoraj gotovo predsednikom začasne vlade. Kretanci zahtevajo avtonomijo. Ako se jim ta ne dovoli, žugajo s splošno vstajo. Krščanski zastopniki so pred grškim konzulom izjavili, da ne bodo vstopili v narodno zbornico. Krščanske vasi se še vedno požigajo in ropajo. Na tisoče žensk in otrok v strahu pričakuje ladij, katere bi jih odpeljale na Grško.

Rim, 7. julija. Poslanska zbornica je nadaljevala včeraj razpravo o ustanovitvi civilnega komisarijata za Sicilijo. Poslanec Soninno je govoril proti predlogi.

Rim, 7. julija. Brzojav iz Adena poroča, da je v noči od 5. na 6. t. m. v Gibutiju nagloma umrl grof Werschovic, ki je v ime rimskega gospejnega društva nameraval posredovati pri negušu Meneliku, naj oprosti italijanske vjetnike.

Petrograd, 7. jul. Car je odložil sprejem raznih deputacij do novembra tekočega leta.

London, 7. jul. Iz Kajire se poroča, da se je pri Dongoli zbralo 20.000 Mahdijevcev, ki so pripravljeni na boj.

Kajira, 7. jul. Kolera še vedno hudo razsaja. V zadnjih 6 dneh je zbolelo 816 in umrlo 673 oseb. Od egipčanskih vojakov v Wadihalfi je zopet zbolelo 27 in umrlo 97 mož.

Hennebergova svila

— pristna le, ako se naroči neposredno od moje tovarne — črna, bela in barvena, od 35 kr. do gld. 14·65 meter, — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovosti in 2000 raznih bôj, vzorcev itd.) **poštnine in carine prosto na dom.** Vzorci obratno. Dvojni pismeni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
25 (c. in kr. dvorni zalagatelj) **v Curihu.** 8-5 1

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je **prsni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),** kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr. 12 stekl. gld. 3·60. 123 (50—20) 3

Umrli so:

4. julija. Angela Mehkota, delavčeva hči, 10 mesecev, Opekarska cesta 8, plučni edem.

5. julija. Franca Eberle, zvonarjeva hči, 33 let, Florjanske ulice 48, tuberkuloza.

6. julija. Leopoldina Lavtar, gostija, sv. Petra cesta 52, ostarelost. — Leonija Galle, tovarnarjeva hči, 18 let, Šelenburgove ulice 5, jetika.

Tujci.

5. julija.

Pri *Slonu*: Müllner, Werner, Semen, Gelüs z Dunaja. — Pollack iz Borovelj. — Mrak iz Pazna. — Kodermatz iz Sovodnja. — Heimer, Bernstein iz Zagreba. — Lewi iz Stuttgart-a. — Scallatari iz Gorice. — Aney, Bischoff, Losego iz Trsta. — Kohn, Wagner, Mayer iz Gradca. — Gasporčič iz Istre. — Hufnagel iz Wlaschin-a. — Garzarolli iz Postojine. — Benham iz Bijelice. — Zavadlal iz Št. Andreja. — Maly iz Tržiča. — Rieder iz Šmohora. — Zagar s Klanca. — Mayerzedl iz Št. Vida. — Demšar iz Železnikov.

Pri *Maliču*: Kral, Neugebauer z Dunaja. — Hirsch iz Schweinfurt-a. — Mayer z Reke. — Kavčič iz Linca. — Engelmann iz Gradca. — Kusternigg iz Feldkirchen-a. — Pfeifer s Krškega. — Fiamin iz Opatije. — Leuth z Rake. — Globočnik iz Kranja. -- Prochazka iz Prage. — Ungar iz Celja.

Pri *Bavarskem dvoru*: Kozar iz Črnomlja. — Pravisani iz Vidna. — Krirsch iz Gorenjega Grada. — Erker iz Čermošnic. — Kozar iz Kočevja. — König iz Zidanega Mosta.

Pri *Južnem kolodvoru*: Poliak, Piskar iz Trsta. — Slatner iz Gradca.

Pri *avstrijskem caru*: Piršare iz Trsta. — Zabrovič z Reke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
6	9. zvečer	738·4	19·0	sl. svzh.	jasno	
7	7. zjutraj	738·3	14·7	sl. szvh.	jasno	0.0
	2. popol.	736·6	25·2	sl. jzah.	„	

Srednja včerajšna temperatura 19·7° in za 0.3° nad normalom.

VABILO
na
véliki zbor
„Podpornega društva za duhovne ljubljanske škofije",
ki se bo vršil

v sredo, 15. julija 1896, ob 10. uri dopoldne

v knjižnici bogoslovnega semeništva v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Ogovor predsednika.
2. Poročilo tajnikovo o stanju društvenega premoženja.
3. Volitev treh pregledovalcev računov.
4. Volitev novega odbora.

V Ljubljani, dné 7. julija 1896.

485 1—1 ***Odbor.***

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj VIII.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja

tinktura za kurja očesa

Sigurno **sredstvo proti kurjim očesom** in **otrdelosti kože na nogi,** ima veliko prednost, ker se s čopičem namaže na boleči del noge.

Stekleničica z navodilom za rabo in s čopičem vred velja 40 kr., dvanajst stekleničic 3 gld. 50 kr. 445 4

Dobiva se v

lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj III.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Koverte s firmo
in
vizitnice
priporoča
‚Katol. Tiskarna'
v Ljubljani. 480 3—3

Okna in vrata

podrte hiše št. 32 na Starem trgu so najceneje na prodaj

Kranjska stavbinska družba.

Dunajska borza.

Dné 6. julija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „	75 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „	25 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „	25 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „	70 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „	35 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	958 „	— „
Kreditne delnice, 160 gld.	351 „	60 „
London vista	119 „	80 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „	$72^1/_2$ „
20 mark	11 „	74 „
20 frankov (napoleondor)	9 „	51 „
Italijanski bankovci	44 „	45 „
C. kr. cekini	5 „	65 „

Dné 4. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld.	— kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 „	25 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 „	— „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „	60 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 „	50 „
Dunavske vravnavne srečke 5%	126 „	— „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 „	— „
Posojilo goriškega mesta	112 „	— „
4% kranjsko deželno posojilo	— „	— „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „	25 „
Prijoritetne obveznice državne železnice	223 „	75 „
„ „ južne železnice 3%	169 „	75 „
„ „ južne železnice 5%	129 „	20 „
„ „ dolenjskih železnic 4%	99 „	50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld.	25 k
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— „	— „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „	— „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „	50 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „	— „
St. Genóis srečke, 40 gld.	69 „	— „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „	— „
Ljubljanske srečke	22 „	— „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 „	— „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3350 „	— „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	418 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 „	75 „
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	61 „	— „
Montanska družba avstr. plan.	77 „	25 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	158 „	— „
Papirnih rubljev 100	126 „	75 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd.
Kavarovanje za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR"
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svéti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnic.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič. Odgovorni vrednik: Ivan Rakovec. Tisk „Katoliške Tiskarne" v Ljubljani.